

Sygn. akt IV C 9/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie IV Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Karol Smaga

Protokolant: sekretarz sądowy Marzena Grajek

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w P.

z udziałem interwenienta ubocznego B. W.

o ustalenie

I. oddala powództwo,

II. zasądza od A. W. i B. W. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w P. kwoty po 98,50 złotych (dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV C 9/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 stycznia 2015 roku skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w P. A. W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego M. P. (pełnomocnictwo – k. 12) wniósł o unieważnienie uchwały Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni numer (...) roku z dnia 18 listopada 2013 roku w sprawie regulaminu remontowego na prace termomodernizacyjne oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew Spółdzielnia Mieszkaniowa w P., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego S. B. (pełnomocnictwo – k. 83) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

W dniu 12 czerwca 2015 roku interwencję uboczną po stronie powoda zgłosiła B. W..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. przysługuje prawo odrębnej własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. (umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu – k. 15-19). W/w budynek znajduje się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej w P.. W stosunku do tego budynku przeprowadzona została termomodernizacja (bezsporne).

W dniu 18 listopada 2013 roku Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej w P. podjęła uchwałę numer (...), którą:

1. przyjęła zasady tworzenia i gospodarowania funduszem remontowym na prace termomodernizacyjne w Spółdzielni Mieszkaniowej w P. określone regulaminem funduszu remontowego na prace termomodernizacyjne, który stanowił załącznik do uchwały,

2. uchyliła uchwałę Rady Nadzorczej numer (...) z dnia 25 lipca 2011 roku wraz z późniejszymi zmianami na mocy uchwał Rady Nadzorczej numer (...) i (...) i wszelkie obowiązujące, których przedmiotem jest wymiana stolarki okiennej.

Przyjęto, że uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia. Z kolei regulamin miał obowiązywać od dnia podjęcia uchwały Rady Nadzorczej numer (...) (uchwał i regulamin – k. 20-26).

Przed podjęciem tej uchwały kwestia termomodernizacji regulowana była przez szereg uchwał Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w P. (uchwały – k. 88-150, 163-168).

Do 29 kwietnia 2015 roku lokatorzy zamieszkujący budynek numer (...) przy ulicy (...) w P. obowiązani byli płacić stawkę opłat na fundusz termomodernizacyjny. Od 30 kwietnia 2015 roku opłaty czynszowe nie zawierają w/w pozycji (bezsporne, potwierdzone zawiadomieniem o wysokości opłat – k. 323-324).

Koszty termomodernizacji budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. zostały w całości rozliczone w oparciu o regulamin uchwalony uchwałą Rady Nadzorczej numer (...). A. W. z tytułu tego zapłacił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w P. ponad 2.000 złotych

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy, a wskazane wyżej dokumenty oraz był niesporny między stronami.

Sąd dał wiarę tym dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd oddalił wnioski zgłoszone przez strony poza wnioskami o dopuszczenie dowodów z dokumentów złożonych do akt sprawy, albowiem nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód w toku niniejszego procesu domaga się ustalenia nieważności uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w P..

Podnieść należy, że ani ustawa z dnia 16 września 1982 roku prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 188 z 2003 r. poz. 1848 – tekst jednolity z dnia 23 października 2003 r. późn. zm.), ani ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 roku (Dz. U. z 2013 r. poz. 1222 – tekst jednolity z późn. zm.) nie regulują kwestii i procedury stwierdzenia nieważności uchwał rady nadzorczej spółdzielni. W przypadku uchwał rady nadzorczej nie ma regulacji jak w przypadku uchwał walnego zgromadzenia, w przypadku których ustawodawca wprost stwierdza, że uchwała sprzeczna z ustawą jest nieważna (art. 42 § 2 prawa spółdzielczego). Wyjątek stanowią uchwały rady nadzorczej, której przedmiotem jest wykreślenie członka spółdzielni (art. 24 prawa spółdzielczego). Jedynie w przypadku uchwał rady nadzorczej obejmującej wyżej wskazany przedmiot odpowiednie zastosowanie znajduje przepis art. 42 prawa spółdzielczego. Konsekwencją powyższego jest to, że nie jest wystarczającą podstawą posiadania interesu w wytoczeniu powództwa bycie członkiem spółdzielni.

W związku z powyższym podstawę żądania powoda stanowi art. 189 kpc. W świetle tego przepisu interes prawny, jako przesłanka powództwa o ustalenie, która, w sposób niezależny od innych wymaganych przez prawo materialne lub procesowe okoliczności, warunkuje określony skutek tego powództwa, należy do grupy przesłanek merytorycznych. Interes prawny, jako przesłanka merytoryczna powództwa o ustalenie stosunku prawnego lub prawa, decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda, że wymieniony w powództwie stosunek prawny

lub prawo istnieje. Drugą więc przesłanką merytoryczną jest wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje.

Podnieść zatem należy, iż warunkiem badania zasadności żądania powoda jest istnienie po jego stronie interesu prawnego w rozumieniu art. 189 kc (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 listopada 1996 r., III CZP 115/96).

Interes prawny jest to interes dotyczący szeroko rozumianych praw i stosunków prawnych. Interes prawny występuje wówczas, gdy istnieje niepewność prawa lub stosunku prawnego zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych. Niepewność ta może być wynikiem spodziewanego kwestionowania prawa lub kwestionowania stosunku prawnego. Aby zatem powód skutecznie mógł powołać się na interes prawny, winny jest wykazać że oczekiwane rozstrzygnięcie wywoła takie skutki w stosunkach między stronami, w następstwie których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie i tym samym wyeliminowane zostanie, wynikające z błędnego przekonania co do przysługiwania powodowi określonych uprawnień, ryzyko naruszenia w przyszłości jego praw (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2002 r., II CKN 919/99).

W judykaturze dominuje pogląd, iż interes prawny nie zachodzi z reguły, gdy zainteresowany może na innej drodze osiągnąć w pełni ochronę swoich praw (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2002 r., IV CKN 1519/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1997 r., II CKN 201/97, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 1998 r., II CKN 572/97, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2000 r., II CKN 750/99, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2001 r., I PKN 333/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1998 r., I PKN 334/98, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1997 r., II CKN 280/97).

W toku niniejszego procesu powód swój interes wywodził z tego, że rozliczenie termomodernizacji, która została przeprowadzona w jego budynku, miała zostać przeprowadzona w oparciu o nowy regulamin, co dla niego byłoby niekorzystne. Jak zostało bezsporne w sprawie tak też się stało. Po rozliczeniu powód musiał zapłacić pozwanej ponad 2.000 złotych. A skoro tak to aktualnie nie ma on interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwały Rady Nadzorczej. W związku z całkowitym rozliczeniem termomodernizacji nie będzie musiał płacić żadnych innych dodatkowych kosztów. Swoich praw może bowiem w drodze powództwa o świadczenie, tj. zapłaty kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą zapłaconą spółdzielni, a wyliczoną w oparciu o nowy regulamin, a kwotą, jaką obowiązany by był zapłacić przy zastosowaniu dotychczasowych regulacji. W toku tego postępowania Sąd badał będzie ewentualną nieważność przedmiotowej uchwały Rady Nadzorczej. Stanowisko takie w przypadku ustalenia nieważności uchwały rady nadzorczej spółdzielni potwierdził Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 czerwca 2014 roku (I ACa 1295/13). Stwierdził, że interes prawny w ustaleniu nie istnieje, jeżeli w innym postępowaniu powód może uzyskać pełną ochronę.

W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie wyżej przytoczonych przepisów orzekł jak w punkcie I wyroku.

W niniejszej sprawie Sąd w całości oddalił powództwo wytoczone przez A. W.. Dlatego też to powód i interwenient uboczny, który do niego przystąpił, są tą stroną procesu, która przegrała przedmiotową sprawę, w związku z tym obowiązani są zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu. Warunkiem zasądzenia od strony przegrywającej na rzecz przeciwnika kosztów procesu jest zgłoszenie żądania, który w niniejszej sprawie został spełniony, albowiem pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o zasądzenie kosztów procesu. W skład kosztów należnych stronie pozwanej wchodzi wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 3.600 złotych (§ 10 ust. 1 punkt 1 przez analogię rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych. Sąd obciążył powoda i interwenienta tymi kosztami w równych częściach.